

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie skazanego **K.D.**,
skazanego z art. 148 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 lutego 2025 r., na posiedzeniu bez udziału stron
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia w sprawie
zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 15 maja 2014 r., sygn. akt II AKa 65/14, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 14 listopada 2013 r. sygn. akt IV K 221/11,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego pismem z 9 stycznia 2025 r., wniósł o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w 15 maja 2014 r. sygn. akt II AKa 65/14, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 14 listopada 2013 r. sygn. akt IV 221/11, składając jednocześnie wniosek o wstrzymanie wykonania kwestionowanego orzeczenia (k. 19-21).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie mógł zostać uwzględniony.

Na wstępie zauważyć należy, iż możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy. Tego rodzaju decyzja procesowa jest odstępstwem od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w., w myśl której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, wyrażanym na gruncie postępowania kasacyjnego, jednakowoż zachowującym aktualność także w postępowaniu wznowieniowym, wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa (*zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 14 czerwca 2018 r. sygn. akt II KK 184/18 oraz z 21 lipca 2022 r. sygn. akt I KO 38/22*).

W ocenie Sądu Najwyższego, w przypadku wniosku o wznowienie postępowania już pobieżna i wstępna jego analiza powinna prowadzić do uznania jego oczywistej zasadności ze względu na podniesione w nim argumenty i okoliczności. Tymczasem jednak sytuacja taka w niniejszej sprawie nie zachodzi. Nie przesądzając natomiast ostatecznego rozstrzygnięcia dotyczącego wniosku obrońcy skazanego z dnia 9 stycznia 2025 r., uznać należy, że argumentacja w nim zawarta nie świadczy o jego oczywistej zasadności.

Przez wzgląd na powyższe rozważania, Sąd Najwyższy stwierdził, iż w stosunku do skazanego K.D. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 15 maja 2014 r. sygn. akt II AKa 65/14, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 14 listopada 2013 r. sygn. akt IV K 221/11.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.

[WB]

[a.]